

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

14

ΜΑΡΤΙΟΥ

Σχεδιασμός εντύπων: Visual Options

Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.: Visual Options

Διαχωρισμοί: "Μακεδονική Χρωματόβλωση" ↙ ↘
Εκτύπωση: Κουρτίδης - Μυλωνάκης ↘ ↙

Μουσικολογική Επιμέλεια: Evelin Voigtmann
Συντονισμός-Επιμέλεια Ύλης: Λίνα Μυλωνάκη

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

» ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μίκης Μιχαηλίδης

» ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Κάρολος Τρικοηλίδης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

» Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

» Αντιπρόεδρος

Άρης Μπαζμοδέλης

» Μέλη

Δημήτρης Πάτρας

Γιώργος Πολίτης

Δημήτρης Χανδράκης

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΓΩΓΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.)

» Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

» Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

» Μέλη

Κωνσταντίνος Ζέρβας

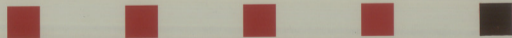
Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου

113

Το παραπάνω κείμενο είναι γραμμένο στη γλώσσα Braille
για τους έχοντες μειωμένη ικανότητα όρασης

Οι πρώτες προσπάθειες για να μεταφραστεί ο τυπικός γραμμάτις σε ένα σύστημα σημειογραφίας για τυφλούς, ξεκίνησαν τον 17ο αιώνα. Ο πρώτος που προσπάθησε να αναπτύξει ένα τέτοιο σύστημα ήταν ο Γάλλος φιλόσοφος και μαθηματικός Charles de la Rue.

Ο de la Rue χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων. Το σύστημα του de la Rue ήταν πολύ δύσκολο να χρησιμοποιηθεί και δεν έγινε ποτέ δημοφιλές.

Ο πρώτος που αναπτύχθηκε ένα σύστημα σημειογραφίας που έγινε δημοφιλές ήταν ο Γάλλος μαθηματικός και φιλόσοφος Louis Braille. Ο Braille χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων.

Το σύστημα του Braille έγινε δημοφιλές και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα. Είναι ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων.

Ο Braille χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων. Το σύστημα του Braille έγινε δημοφιλές και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα.

Ο Braille χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων. Το σύστημα του Braille έγινε δημοφιλές και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα.

Ο Braille χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων. Το σύστημα του Braille έγινε δημοφιλές και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα.

Ο Braille χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων. Το σύστημα του Braille έγινε δημοφιλές και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα.

Ο Braille χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων. Το σύστημα του Braille έγινε δημοφιλές και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα.

Ο Braille χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων. Το σύστημα του Braille έγινε δημοφιλές και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα.

Ο Braille χρησιμοποίησε ένα σύστημα σημειογραφίας που βασισόταν στην ένωση των γραμμάτων. Το σύστημα του Braille έγινε δημοφιλές και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα.

Π Ρ Σ

Ο νεαρός Louis Braille σύντομα συνειδητοποίησε ότι το σύστημα με τις ανάγλυφες τελείες θα ήταν πολύ χρήσιμο, εφ' όσον απλοποιούνταν. Τους επόμενους μήνες πειραματίστηκε εντατικά με διάφορες εκδοχές του συστήματος μέχρι που ανακάλυψε το ιδανικό. Το νέο σύστημα χρησιμοποιούσε έξι τελείες. Σε λίγα χρόνια δημιούργησε ξεχωριστούς κώδικες για μαθηματικά αλλά και μουσική. Το 1827 εκδόθηκε το πρώτο βιβλίο σε braille...

14 μαρτίου 2003 >>>

παρασκευή | μέγαρο μουσικής θεσσαλονίκης | 21:00

Κάρολος Τρικολίδης δ/ντής ορχήστρας
Τατιάνα Παπαγεωργίου πιάνο
Παιδική Χορωδία Νέου Ωδείου Θεσσαλονίκης
Μαρία Μελιγκοπούλου δ/ση χορωδίας

M. Λασιδάκης

"...Να συνθέσω τη γαλήνη..." για ηλεκτρονικά και μεγάλη ορχήστρα ① **ΔΙΑΡΚΕΙΑ 12'**

F. Mendelssohn-Bartholdy

Κοντσέρτο αρ.2 για πιάνο και ορχήστρα, σε ρε ελάσσονα, έργο 40 ① **ΔΙΑΡΚΕΙΑ 25'**

I. Allegro appassionato, II. Adagio molto sostenuto, III. Presto scherzando

M. Θεοδωράκης

Συμφωνία αρ.2 για πιάνο, παιδική χορωδία και ορχήστρα (Το τραγούδι της γης) ① **ΔΙΑΡΚΕΙΑ 70'**

I. Andante, II. Presto, III. Andante, IV. Presto

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Η *Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.)* ιδρύθηκε το 1959 από το Σάββατο Μιχαηλίδη, με τον τίτλο "Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος". Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία.

Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διεθυντική "σκυτάλη" της: πρώτος ο Σάββατο Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θωμάς, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρλοσ Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιαίος, ο Κωνσταντίνος Πατοαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτές διεθυντές της είναι ο Μίχης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή της καλλιτεχνικής της διαδρομής η Κ.Ο.Θ. συμπεριελάβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοπαριακικές συνθέσεις του 20ού αιώνα, με στόχο πάντοτε την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού.

Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης

και η προώθηση νέων ταλέντων. Πολλές ήταν, επίσης, οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποιήσε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί, καθώς και σολίστες διεθνούς ακτινοβολίας (Α. Khatchaturian, Οδ. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Ν. Gutman, Μ. Malsky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, Ρ. Badura-Skoda, L. Kogan, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov και άλλοι) έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί ετησίως μεγάλο αριθμό συναυλιών και έχει εμφανισθεί επανειλημμένα στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της Ελλάδας (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδεια, Δημήτριά, Φεστιβάλ Φιλίππων) όσο και του εξωτερικού (Διεθνές Φεστιβάλ "Κύπρια"-Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti"-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecclétique, Βαλένθια κ.ά.), καθώς και στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Μίκης Μιχαηλίδης

αναπλ. διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου, όπου απούδασε βιοχή και θεωρητικά. Συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης βιοχή με τον Κοσμά Γαλιφαία και ανώτερα θεωρητικά με το θελό του Σόλωνα Μιχαηλίδη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανωτάτη Σχολή Μουσικής της Βιέννης, στο Κονσερβατόριο της Βιέννης και στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου (L.R.S.M. performance).

Εκίνησε τις εμφανίσεις του στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση της Κύπρου. Υπήρξε μέλος της Ορχήστρας Δωματίου Cappella Academica, της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkunstler, του Τρίο Metamorfon και του συγκροτήματος παιδής μουσικής Clemencis Consort στη Βιέννη.

Από το 1981 δίδαξε στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης και από το 1985 δίδαξε στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης βιοχή, ορχήστρα και μουσική δωματίου. Διηύθυνε τα μουσικά σεμινάρια Βερτιάσκου, την Ορχήστρα Νέων Βορείου Ελλάδος και την Ορχήστρα Δωματίου Pro Musica κ.ά.

Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους καλλιτέχνες. Ανέβασε παιδικές όπερες, μιοζική και μουσικό θέατρο. Έκανε πολλές παγκόσμιες και πανελλήνιες πρώτες εκτελέσεις.

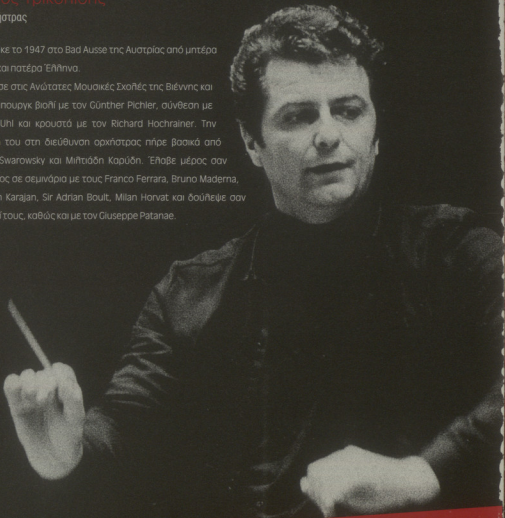
Είναι Α΄ Κορυφαίος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Επί πολλά χρόνια είναι μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και από το Μάρτιο του 2001 είναι Αναπληρωτής Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. Από το 2000 είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Νομαρχιακού Ωδείου Φλώρινας και από φέτος καλλιτεχνικός διευθυντής του Σύγχρονου Ωδείου Θεσσαλονίκης.

Κάρολος Τρικολίδης

δ/ντής ορχήστρας

Γεννήθηκε το 1947 στο Bad Aussee της Αυστρίας από μητέρα Αυστριακή και πατέρα Έλληνα.

Σπούδασε στις Ανώτατες Μουσικές Σχολές της Βιέννης και του Σάλτσμπουργκ βιολί με τον Günther Pichler, σύνθεση με τον Alfred Uhl και κρουστά με τον Richard Hochrainer. Την εκπαίδευσή του στη διεύθυνση ορχήστρας πήρε βασικά από τους Hans Swarowsky και Μιφτιάδη Καρύδη. Έλαβε μέρος σαν ενεργό μέλος σε σεμινάρια με τους Franco Ferrara, Bruno Maderna, Herbert von Karajan, Sir Adrian Boult, Milan Horvat και δούληψε σαν βοηθός μαζί τους, καθώς και με τον Giuseppe Patanae.

Διακρίθηκε με πρώτη βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς στη Μπεζανόν (1970), Φλωρεντία (1971) και στη Βουδαπέστη (1977), όπου και του απονεμήθηκαν όλα τα 12 ειδικά βραβεία. Σε διαγωνισμό στο Παρίσι το 1977 διακρίθηκε ως μοναδικός Ευρωπαίος για τη θέση υψοτρόφου βοηθού μασέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης στο Φεστιβάλ του Tanglewood, όπου συνεργάστηκε με τους L. Bernstein, S. Ozawa, A. Previn, G. Schuler και Θ. Αβτωνίου.

Από 25 χρόνων εργάζεται συνεχώς σε μόνιμες θέσεις. Από το 1972 μέχρι σήμερα είναι μόνιμος αρχιμουσικός της Κ.Ο.Θ. Επίσης, εργάστηκε ως πρώτος μασέστρος σε διάφορες όπερες στη Γερμανία και Ουγγαρία (1973-1980) και ως μόνιμος μασέστρος του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου *Roland Petit* στη Μασσαλία, με περιοδείες σε όλη την Ευρώπη (1979-1984). Υπήρξε μόνιμος φιλοξενούμενος μασέστρος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισπανίας (1984-1987) και από το 1991 Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Ντέμπερτσεν της Ουγγαρίας.

Ως φιλοξενούμενος μασέστρος έχει διευθύνει επανειλημμένα πάνω από εκατό ορχήστρες σε Ευρώπη, Αυστραλία, Ρωσία και Ιαπωνία. Εμφανίστηκε με την *Orchestre Nationale ORTF* στο Παρίσι και στο Φεστιβάλ Μπεζανόν με την Κρατική Ορχήστρα της Ρωσίας στη Μόσχα, με τις Συμφωνικές Ορχήστρες: Βερολίνου, Νυρεμβέργης, Πράγας, Μεϊμβούργης, Ουγγρικής Ραδιοτηλεόρασης και τη Φιλαρμονική της Βουδαπέστης. Διύθυσε επίσης την *B.B.C. National Orchestra* στο Κάρντιφ, τις Ραδιοφωνικές Ορχήστρες του Εϊλόνκι, της Σόφιας και του Βουκουρεστίου, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, της Σλοβενίας και της Αρμενίας, όπως και τις Ορχήστρες *Gulbenkjan* στη Λισαβόνα και *George Enescu Philharmonie* στο Βουκουρεστί. Εμφανίστηκε στα Διεθνή Φεστιβάλ Δρέσδης, Παρισιού, Αθηνών, Βουδαπέστης, Βιέννης, Aix-en-Provence κ.ά.

Πραγματοποίησε ραδιοφωνικές εγγραφές και τηλεοπτικές συναυλίες με το A.B.C., B.B.C., O.R.T.F., R.A.I., W.D.R., O.R.F., M.R.T., N.R.O. κ.ά., καθώς και εγγραφές δίσκων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης, τη Συμφωνική Ορχήστρα *Gulbenkjan* της Λισαβώνας και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ισπανίας, με έργα σύγχρονων συνθετών.

Τατιάνα Παπαγεωργίου

πιάνο

Γεννήθηκε στην Αθήνα, όπου σπούδασε πιάνο κοντά στον καθηγητή Τώνη Γεωργίου και έλαβε δίπλωμα πόνου με άριστα παμπφφεί, πρώτο βραβείο και χρυσό μετάλλιο. Παράλληλα σπούδασε ανώτερα θεωρητικά (αρμονία, αντίστιξη, φούγκα). Συνέχισε ανώτερες σπουδές πιάνου στα Royal College και Royal Academy of Music του Λονδίνου (σπουδάζοντας και διεύθυνση ορχήστρας), με υποτροφίες του Βασιλικού Κολεγίου, του Βρετανικού Συμβουλίου και του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (I.K.Y.).

Σπούδασε με τους διεθνούς φήμης καθηγητές Yonty Solomon (Λονδίνο), Lev Vlassenko (Η.Π.Α.), Alexander Kelly (Λονδίνο), Tania Sarkissova-Alexeev (Λονδίνο), Karl-Heinz Kmmmerling (Σάλτσμπουργκ), καθώς και με τους Bernard Ringelissen, Lev Naumov και Duo Canev σε διεθνή σεμινάρια. Κατά την οκταετή παραμονή της στο Λονδίνο και παράλληλα με τις σπουδές της διατήρησε έντονη μουσική δραστηριότητα, αποσπώντας σημαντικές διακρίσεις (RCM Schumann Prize, Park Lane Group Competition, BC Fellowship). Το έτη 1988-1991 συμμετείχε στα σεμινάρια πιάνου της βερνής Ακαδημίας Mozarteum του Σάλτσμπουργκ, της Α.Δ. Ακαδημίας της Βιέννης στη Steyer και στο θερινό φεστιβάλ της Βαρκελώνης με υποτροφία των Jeunesses Musicales.

Το 1991 έκανε το ντεμπούτο της στο Λονδίνο με το 2^ο Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα του Rachmaninov με την ορχήστρα του Royal College of Music. Το 1994 φοίτησε στο Πανεπιστήμιο Ιντιάνα (Μηπούμινγκτον) των Η.Π.Α., όπου έγινε δεκτή στο Artist's Diploma και το 1995 ολοκλήρωσε μεταπτυχιακές σπουδές με διάκριση στο Πανεπιστήμιο Reading της Αγγλίας με ερευνητικό θέμα το πιανιστικό έργο του Hector Villa-Lobos. Στο ίδιο πανεπιστήμιο υπήρξε μέλος του διδακτικού προσωπικού, ενώ σήμερα ολοκληρώνει διδακτορική διατριβή με θέμα το πιανιστικό έργο του Μίκη Θεοδωράκη.

Έχει δώσει ρεσιτάλ στην Ελλάδα, Αγγλία, Αυστρία, Ισπανία, Αυστραλία, Η.Π.Α. και έχει συνεργαστεί ως σολίστ με ορχήστρες, όπως η Φιλαρμονική του Λονδίνου (L.P.O.), η Καμεράτα-Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, η Κρατική Θεσσαλονίκης, η Συμφωνική Ορχήστρα Εναρμόνια, η Συμφωνική του Royal College of Music (Λονδίνο), η Συμφωνική του Chichester, η Συμφωνική του Hastings, η Συμφωνική του Reading κ.ά.

Οι πρόσφατες εμφανίσεις της στο Ηρώδειο, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και στο Queen Elizabeth Hall του Λονδίνου, με έργα του Μίκη Θεοδωράκη σε παγκόσμια πρώτη και υπό τη διεύθυνση του συνθέτη, απέσπασαν εξαιρετικά σχόλια από το διεθνή τύπο και τους κριτικούς.

Έχει ηχογραφήσει ολόκληρο το πιανιστικό έργο του Μίκη Θεοδωράκη και έχει συνεργαστεί μαζί του στην επιμέλεια και τελική διαμόρφωση πιανιστικών του έργων. Έχει δώσει διαλέξεις και σεμινάρια με αυτό το θέμα σε πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού. Παράλληλα με την οσθητική της δραστηριότητα, είναι καθηγήτρια στο Ωδείο Kodaly και στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος (Deree) στην Αθήνα, ως επικεφαλής του μουσικού τμήματος.

Παιδική Χορωδία Νέου Ωδείου Θεσσαλονίκης

Αποτελείται από νεαρούς σπουδαστές του Ωδείου, ηλικίας 8-14 ετών και έχει τη δομή τριώνηρης χορωδίας ομοίων φωνών. Σκοπός της η καλλιέργεια της φωνής μέσα από αυθεντικά έργα του κλασικού και σύγχρονου ρεπερτορίου και η διδασκαλία της χορωδιακής τέχνης ως εξειδικευμένο μάθημα.

Η χορωδία έχει δώσει συναυλίες στη Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Έδεσσα, Καβάλα, Φλώρινα κτλ, καθώς και στο εξωτερικό, στη Γερμανία, Γαλλία, Ταϊχία, Βουλγαρία, Αυστρία κ.ά. Το 1997 η χορωδία απέσπασε αργυρό μετάλλιο στο 2^ο Διεθνές Διαγωνισμό της Musica Mundi στο Giessen της Γερμανίας. Το 1998 και το 2001 εκπροσώπησε την Ελλάδα στο 5^ο και 8^ο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ της Τσokάνης στην Ιταλία και έδωσε συναυλίες στη Φλωρεντία, στο Μοντεκατίνι, καθώς και στη Βασιλική του Αγ. Πέτρου. Το 2002 μέλη της παιδικής χορωδίας του Νέου Ωδείου συμμετείχαν στο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ που οργάνωσε το πανεπιστήμιο της Πραγαία στη Ν. Αφρική.

Έχει συμπράξει με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Δ. Θεσσαλονίκης, τη Συμφωνική Ορχήστρα Νέων του Ν. Ω. Θ. «Δημήτρης Μητροπούλου», καθώς και με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Φλωρεντίας και την ορχήστρα West London Festival Orchestra, υπό τη διεύθυνση διεθνούς φήμης μαέστρων, με μεγάλα χορωδιακά έργα, όπως τα Carmina Burana του Karl Orff, το Stabat Mater του Pergolesi, η Suita Grammaticale του Aulis Sallinen, η Polka Tritsch Tratsch του J. Strauss κ.τ.λ.

Τη χορωδία από το 1994 διευθύνει η Μαρία Εμ. Μεληγοπούλου.

Μαρία Μελικοπούλου

δ/ση χορωδίας

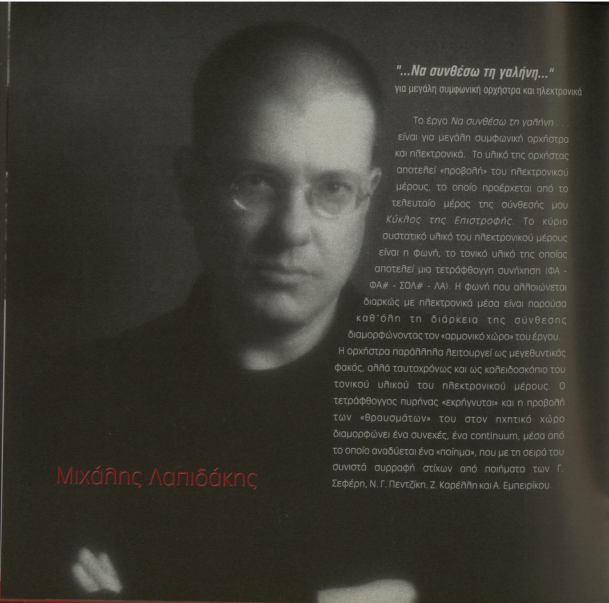
Η Μαρία Ε. Μελικοπούλου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε πιάνο και ανώτερα θεωρητικά στο Νέο Ωδείο. Συνέχισε τις σπουδές της στη Διεύθυνση Χορωδίας στο Κρατικό Ωδείο (τόξη Γιάννη Τσαουσιόη) και στην Ουγγαρία, στα θερινά τμήμα του Zoltan Kodaly Pedagogical Institute of Music. Παρακολούθησε δύο σεμινάρια μίστερκλας στη διεύθυνση χορωδίας στο Τορόντο του Καναδά με τους Ann Howard, Sir David Wilcocks και Jean Ashworth-Barthe, ενώ το καλοκαίρι του 2002 εκπροσώπησε την Ελλάδα στο 6^ο Διεθνές Συμπόσιο Χορωδιακής Μουσικής στη Μινεσώτα των Η.Π.Α.

Το 1992 ίδρυσε τη χορωδία του Ι.Ν.Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, με την οποία το 2000 απέσπασε αργυρό μετάλλιο στην Παγκόσμια Ολυμπιάδα Χορωδιών στο Λιντς της Αυστρίας, ενώ την ίδια χρονιά απέσπασε τον τίτλο της καλύτερης γυναίκειας ελληνικής χορωδίας στο 8^ο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ Αθηνών. Έχει διακριθεί σε πανελληνίους και διεθνείς διαγωνισμούς χορωδιών με χρυσά και αργυρά μετάλλια με όλες τις χορωδίες που διευθύνει.

Έχει δώσει συναυλίες σχεδόν σε όλη την Ελλάδα, καθώς και στο εξωτερικό (Αγγλία, Γερμανία, Ελβετία, Γαλλία, Φιλανδία, Ολλανδία, Τσεχία, Ουγγαρία, Αυστρία, Ιταλία, Καναδά και Νότια Αφρική). Έχει μαγνητοσκοπήσει για την κρατική ελληνική και γερμανική τηλεόραση και έχει εκδώσει 7 CD's με χορωδιακά έργα.

Είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και δικηγόρος από το 1996.

A black and white portrait of Michalis Lapidakis, a man with glasses, looking directly at the camera. The background is dark and out of focus.

"...Να συνθέσω τη γαλήνη..."

για μεγάλη συμφωνική ορχήστρα και ηλεκτρονικά

Το έργο *Να συνθέσω τη γαλήνη*... είναι για μεγάλη συμφωνική ορχήστρα και ηλεκτρονικά. Το υλικό της ορχήστρας αποτελεί «προβολή» του ηλεκτρονικού μέρους, το οποίο προέρχεται από το τελευταίο μέρος της σύνθεσής μου *Κύκλος της Επιστροφής*. Το κύριο συστατικό υλικό του ηλεκτρονικού μέρους είναι η φωνή, το τανικό υλικό της οποίας αποτελεί μια τετράφθογγη συνήχηση (ΦΑ - ΦΑ# - ΣΟΛ# - ΛΑ). Η φωνή που αλλησιώνεται διαρκώς με ηλεκτρονικά μέσα είναι παρούσα καθ'όλη τη διάρκεια της σύνθεσης διαμορφώνοντας τον «αρμονικό χώρο» του έργου. Η ορχήστρα παράλληλα λειτουργεί ως μεγεθυντικός φακός, αλλή ταυτοχρόνως και ως καλειδοσκόπιο του τανικού υλικού του ηλεκτρονικού μέρους. Ο τετράφθογγος πυρήνας «εκρήγνυται» και η προβολή των «θραυσμάτων» του στον ηχητικό χώρο διαμορφώνει ένα συνεχές, ένα continuum, μέσο από το οποίο αναδύεται ένα «ποιήμα», που με τη σειρά του συνιστά συρροφή στίχων από ποιήματα των Γ. Σεφέρη, Ν. Γ. Πεντζίκη, Ζ. Κορέλλη και Α. Εμπερίκου.

Μιχάλης Λαπιδάκης

Τα ποιητικά αποσπάσματα που απαγγέλλονται από τους ίδιους τους ποιητές έχουν επιλεγεί με κριτήρια αφενός μεν το περιεχόμενο των στίχων και τη νοηματική συσχέτισή τους, αφετέρου δε τον τόνο και τη χροιά της φωνής των ποιητών στις συγκεκριμένες απαγγελίες.

Εκ των υστερών συνειδητοποιώ πως το κεντρικό περιεχόμενο αυτής της ποιητικής συρραφής είναι το «πέρασμα του χρόνου» το οποίο, κατά τη γνώμη μου, παραπέμπει στην έννοια του πένθους. Το πένθος που κυριολεκτικά και μεταφορικά βρίσκεται υπό διωγμό στην εποχή μας, συνιστά τη «ζωοποιό» λειτουργία του θανάτου, καθώς ενεργοποιεί την εγγενή δυνατότητα του ανθρώπου να δημιουργεί σημασία, να δίνει, δηλαδή, μορφή στο χάος που τον περιβάλλει: «ζώντας στο χείλος της Αβύσσου»· προυποθέτει τη γνώση της θνητότητας και συνιστά υπέρβαση θανάτου. Όπως το πένθος δε σημαίνει μελαγχολία ή κατάθλιψη, έτσι και η γαλήνη δε συνεπάγεται new age χαλάρωση ή ευδαιμονισμό. Εξ' ού και η άφραστη μοναδικότητα της θέξης χαρμούλην.

Κεντρικό ρόλο στην ποιητική συρραφή παίζει το ποίημα "Χαιρετισμός" της Ζωής Καρέλλη που έχει ως αποκλειστικό θέμα το χρόνο και είναι το μόνο που απαγγέλεται αλόκληρο.

Το έργο το αφιερώνω στόν αγαπημένο μου συνθέτη Luigi Nono.

Μαρίλης Λαπόδαρης

"ΝΑ ΣΥΝΘΕΣΩ ΤΗ ΓΑΛΗΝΗ..." Ζ.Κ.

"Ποιά οδό ακολουθούν
τά κίτρινα φύλλα που πέφτουν;" Ν.Γ.Π.

"Μορφές που φεύγουν." Γ.Σ.

"Ού θέλω ύμιας άγνωστίν
περί τών κεκοιμημένων ίνα μη λυπεισθε
καθώς και οι λουτοί." Ν.Γ.Π.

"Μορφές που φεύγουν." Γ.Σ.

"Μά ή νύχτα δέν πιστεύει στήν αήγη
κι ή αγάπη ζει τό θάνατο νά ύφαινει" Γ.Σ.

"Νά συνθέσω τή γαλήνη" Ζ.Κ.

"Ποιά ὁδο ἀκολουθοῦν τί κίτρινα φύλλα πού πέφτουν."

"Νά συνθέσω"

"κι ἡ ἀγάπη ζεῖ τὸ θάνατο νά ὑφαίνει"

"τὴ γαλήνη"-"Ποιά ὁδο ἀκολουθοῦν τί κίτρινα φύλλα πού πέφτουν,"

"Νά συνθέσω τή γαλήνη"

"Μορφές πού φεύγουν."

"Νά συνθέσω τή γαλήνη"

"ηγηλαγ ηε σοεθνοσ αΝ"

"Ίσκιαι ὠλιμμένοι στὰ νεκρά στεφάνια
βήματα...βήματα...ἡ ἀργή καμπάνα
μιὰ σκοτεινὴ ἀλύσιδα ζετυλίγει" Γ.Σ.

"Μορφές πού φεύγουν."

"Νά συνθέσω τή γαλήνη"

"...Κύριε, μὴ μοῦ δίνεις τὴν ὁδὸν πού περιέχω" Ζ.Κ.

"...ὅτι τὸ πένθος σημαίνει νίκη καὶ τρανὴ χαρά" Μ.Γ.Π.

"...αἶμα καὶ λάσπη." Ζ.Κ.

"Ὁ χρόνος
μοιραῖος ἴσως καὶ μάταιος
ἀσύλληπτος.

Ὁ χρόνος
καθαρὸς πολῦτιμος
σταθερὸς ἀπείραχτος
δυνατὸς συμπαγῆς
ολόκληρος νοητὸς ἀτελείωτος
αἰώνιος ἀστείρευτος ἀνάσας ἀθικτος
ἀκέραιος ἀκατάσπαιτος
διαρκὴς ἀσάλευτος
ἀδίσταχτος ἀδιαιρετος
ἀκίνητος ἄκρατος ἀδέσμευτος
πυκνὸς ἀδιάφορος ἀδιάπεραστος
ὁ χρόνος ἀδιάλλαχτος
ἀδιάλεχτος ἀπρόσιτος ἀδιηγητος
ἀγνωρίστος ἀγνωστος ἀδηλος
πολύπλοκος ποικίλος ἀνεξήγητος

"Νά συνθέσω τή γαλήνη"

"...τὸν ἥλιο πού βυθᾷ στὴ λεκάνη
τῆς μάννας του καὶ θρηνοῦν
ὅσοι τὸν πίστεψαν γιατί σβήνει."

βέβαιος ἀβέβαιος
χρόνος ἀβίστατος ἀπροσδοκίτος
ἀδοκίμαστος ἀδιέξοδος
χρόνος βαθὺς καὶ τραχύς
Ἀγέρωχος πλούσιος, ἀφθονός
ὁ χρόνος ἀκριβῆς αἰφνίδιος
φανερὸς ὁ δικαίος ὑπερήφανος
ἕνας ὁ μοναδικὸς χρόνος, λαμπρὸς
ὁ ἔξωχος νέος διαρκῶς
ἔνδοξος θεῖος ὁ χρόνος." Ζ.Κ.

"...περνοῦν τὰ χρόνια καὶ τ' αὐτοκίνητο κουβαλᾷ
μόνον ἄδεια μουσικαῖα." Μ.Γ.Π.

"Νά συνθέσω τή γαλήνη"

"...τὸν ἥλιο πού βυθᾷ στὴ λεκάνη
τῆς μάννας του καὶ θρηνοῦν
ὅσοι τὸν πίστεψαν γιατί σβήνει."

"...Κύριε μὴ μοῦ δίνεις τὴν ὁδὸν πού περιέχω"

"Σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι τὸ σεσημασμένο δέρας
τῆς ὑπάρξεώς μας" Α.Ε.

"οἱμ ροιζεζρωτο σης ραρεθ σνεμασημοσ
ὅτ κινε σἰμ φῆκ σης ροποκ"

Ο Μιχάλης Λαπαδάκης γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1960. Άρχισε μαθήματα πιάνου σε ηλικία οκτώ χρόνων στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, από το οποίο αποφοίτησε με πτυχία πιάνου (τάξη Γ. Θυμής), αρμονίας, αντίστιξη και φούγκα (τάξεις Θ. Μιμικού και Κ. Νικητά). Συνέχισε τις σπουδές σύνθεσης σε μεταπτυχιακό επίπεδο (Master's, 1987) στο Boston University όπου σπούδασε με τους Θ. Αντωνίου και Β. Rands. Ακολούθησαν διδακτορικές σπουδές στο Northwestern University με τους Α. Stout και W. Karlins. Αποφοίτησε με το Doctor of Music (DM) το 1992. Παράλληλα σπούδασε με τους Ι. Ξενάκη, Ρ. Boulez, Ο. Messiaen, Τ. Takemitsu, R. Felciano.

Το συνθετικό του έργο που περιλαμβάνει έργα για ορχήστρα καθώς και κάθε είδους ενόργανα και φωνητικά σύνολα, παρουσιάστηκε την τελευταία δεκαετία δεκάκις σε πόλεις όπως Νέα Υόρκη, Σικάγο, Βαστώνη, Ιλλινόις, Βιέννη, Κρέμμοιρ (Τσεχοσλοβακία), Παρίσι, Λίθουανία, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Λευκάδα, Κέρκυρα.

Το 1996 κέρδισε το τρίτο βραβείο «Γ. Παπαιωάννου» για το έργο *In memoriam* για σολο βιολί. Το 1990 το κουαρτέτο του εγχόρδων *Vera Quartet* ("situations") κέρδισε το βραβείο σύνθεσης *W. T. Farracy for Creative Music*.

Πέρα από τη συναυλιακή μουσική έγραψε μουσική για θέατρο, χορό και πολυμετάμια.

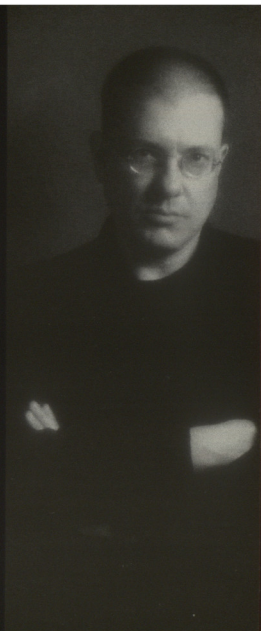
Έχει διδάξει ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση στις Η.Π.Α. και στην Ελλάδα.

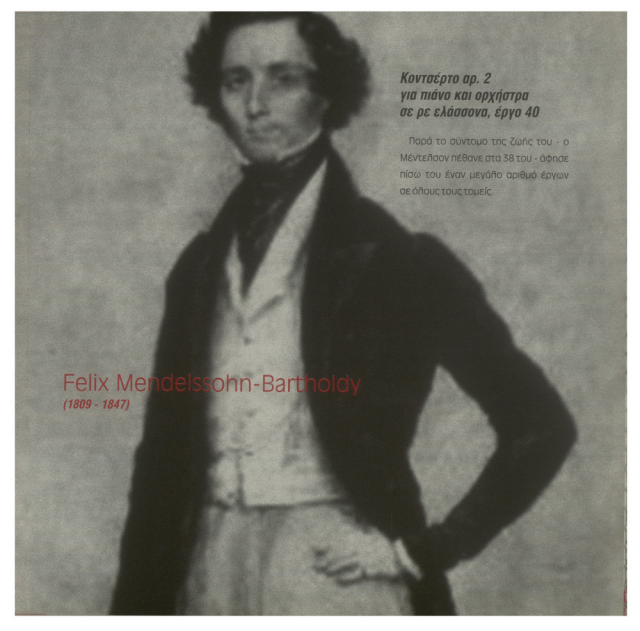
Στη δισκογραφία εμφανίστηκε με το CD *Έλληνες Συνθέτες με την Ορχήστρα Νυκτών Εγχόρδων του Δήμου Πατρέων* το Νοέμβριο 2001, ενώ μέσα στο 2003 θα κυκλοφορήσουν ένα CD από την ελληνική εταιρία δίσκων *Legend*, που περιλαμβάνει το ορχηστρικό του έργο *ΔΙΑΔΡΟΜΗ (Route E-75)* με τη Συμφωνική Ορχήστρα Βουλγαρίας και ένα CD με τίτλο *Of Time and Place* από την αμερικανική εταιρία *Records Company*, που περιλαμβάνει το έργο του για σολο κλαρινέτο *Akira's Dream*.

Άρθρα του έχουν δημοσιευθεί σε διάφορα περιοδικά, όπως *Μουσικολογία*, *Μουσικός Λόγος* και *Μουσική*, ενώ από το 2000 συνεργάζεται με το *Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης* στη συγγραφή προγραμμάτων για συναυλίες μουσικής του 20ού αιώνα.

Από το 2000 είναι επίκουρος καθηγητής σύνθεσης στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και της BMI.

A black and white portrait of Felix Mendelssohn-Bartholdy, a young man with dark, wavy hair, wearing a dark suit jacket over a light-colored waistcoat and a white shirt with a high collar. He is standing with his hands on his hips, looking slightly to the left of the camera.

*Κοντσέρτο αρ. 2
για πιάνο και ορχήστρα
σε ρε ελάσσονα, έργο 40*

Παρά το σύντομο της ζωής του - ο Μέντελσον πέθανε στα 38 του - άφησε πίσω του έναν μεγάλο αριθμό έργων σε όλους τους τομείς.

Felix Mendelssohn-Bartholdy
(1809 - 1847)

Πέρα από τη δραστηριότητα της σύνθεσης όμως, είχε αναλάβει και άλλες σημαντικές υποχρεώσεις, όπως τη διεύθυνση της ορχήστρας, πρώτα στο Ντύσσελντορφ (1833) και έπειτα στη Λειψία (1835) για την Ορχήστρα του Gewandhaus, αλλά και στη Φρανκφούρτη (1836). Το 1841 είχε γίνει γενικός διευθυντής μουσικής στο Βερολίνο, αλλά η δουλειά αυτή δεν τον ικανοποιούσε λόγω της μεγάλης γραφειοκρατίας κι έτσι επέστρεψε στη Λειψία για να αφιερωθεί κυρίως στην ίδρυση του πρώτου ωδείου της πόλης.

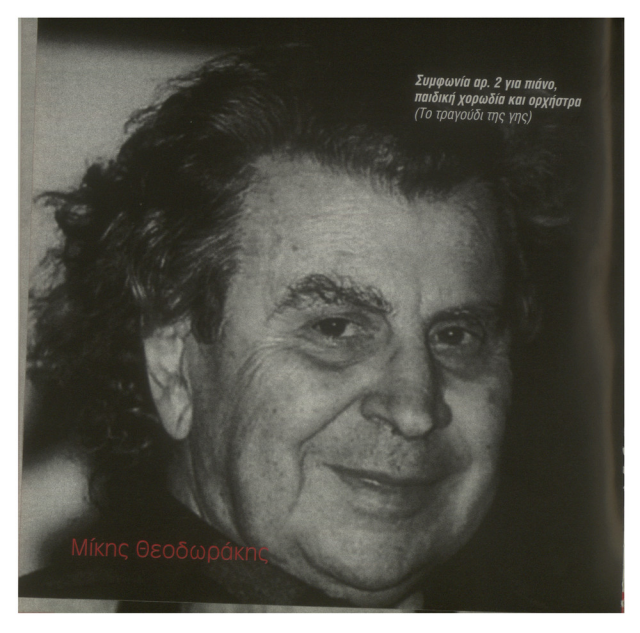
Σ' αυτή την ώριμη περίοδο της ζωής του ανήκει και το 2ο *Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα σε ρε ελάσσονα, έργο 40*. Ενώ είχε γράψει και μερικά κοντσέρτα για πιάνο σε νεανική ηλικία, υπάρχει και ένα *Κοντσέρτο σε σοπ ελάσσονα*, το οποίο ο συνθέτης θεώρησε άξιο να πάρει τον αριθμό έργου 25 και το χαρακτήρισε ως *1^ο Κοντσέρτο για πιάνο*. Χρονολογείται από το 1831 και παρουσιάζεται συνήθως στις συναυλίες.

Η δημιουργία του 2ου *Κοντσέρτου για πιάνο και ορχήστρα σε ρε ελάσσονα* συμπίπτει με μια ιδιαίτερα ευχάριστη περίοδο του Μέντελσον, ο οποίος το 1837 παντρεύεται την Σεισίλ Ζαρνενώ. Ωστόσο το ίδιο το κοντσέρτο δείχνει περισσότερο πάθος και βάθος, απ' ό,τι θα περίμενε κανείς για μια τέτοια περίοδο.

Στα τρία μέρη του κοντσέρτου (*allegro appassionato - adagio molto sostenuto - presto scherzando*) διακρίνουμε ένα αρκετά συμπαγές παίξιμο στο σολιστικό όργανο, χωρίς να αφήνει να υπερτερεί το απλό δεξιοτεχνικό στοιχείο. Πάντως, είναι φανερό το εξαιρετικό παίξιμο του συνθέτη στο πιάνο. Το 2ο *Κοντσέρτο για πιάνο* παρουσιάζει μια κάπως ελεύθερη ροή των θεμάτων, σαν να καθοδηγείται από την προσωπική διάθεση του συνθέτη, η οποία δημιουργεί ειδικά στο α' μέρος μεγάλη δραματικότητα.

Ένα εμφανώς λιγρικό επεισόδιο προαναγγέλλει το φωτεινό τέλος του γ' μέρους, στο οποίο μετατρέπεται η σκοτεινή ρε ελάσσονα σε ρε μείζονα. Στιγμές εσωτερικότητας παρεμβάλλει το σύντομο β' μέρος. Παρά τη συναισθηματική του διάθεση, και αυτό το κοντσέρτο συνδυάζει αρμονικά τη ρομαντική έκφραση με το ύφος του κλασικισμού.

Evelin Voigtmann

A black and white close-up portrait of Mikis Theodorakis. He has dark, wavy hair and is looking slightly to the right of the camera with a gentle expression. The lighting is soft, highlighting his facial features.

*Συμφωνία αρ. 2 για πιάνο,
παιδική χορωδία και ορχήστρα
(Το τραγούδι της γης)*

Μίκης Θεοδωράκης

Ιστορικό της 2^{ης} Συμφωνίας

Η 2^η Συμφωνία γράφτηκε στο Παρίσι από το 1955 έως το 1958. Αυτή τη συνθετική περίοδο του Θεοδωράκη χαρακτηρίζουν δύο βασικά στοιχεία:

Το πρώτο, που αφορά το περιεχόμενο, αντανακλά τη βασική ψυχολογία που τον διακατείχε/ήλιγα μόλις χρόνια μετά τις τραυματικές εμπειρίες του στον Εμφύλιο Πόλεμο με αποκορύφωση τη δοκιμασία της Μακρονήσου. Αγωνία, αποτροπιασμός, απελπισία, βανουσόπτητα, άβυσσος, σκληρότητα, χάος με νησίδες γαλήνης που κάνουν τη σκοτεινή κα απάνθρωπη διάθεση ακόμα πιο σκοτεινή.

Θα πλέγαμε με ήλιγα ήλιγα ότι τα έργα αυτής της περιόδου τα χαρακτηρίζει μια έντονη, σχεδόν βίαιη άρνηση της βανουσόπτητας και της βίας σαν αποτελέσματα του πολέμου που βίωσε στο πετάι της η γενιά του συνθέτη.

Το δεύτερο στοιχείο αφορά την τεχνική που ανέπτυξε ο Θεοδωράκης στην ίδια περίοδο και που στηρίζεται στη χρήση της «τετραχορδικής» μουσικής γραφής. Αυτή η τεχνική ταιριάζει απόλυτα με την ψυχική διάθεση του συνθέτη. Τον βοηθά, ώστε να μετουσιώσει τα δραματικά και συχνά τραγικά στοιχεία, συναισθήματα και ιδέες σε μουσικές τοιχογραφίες με κυρίαρχες ηχητικές αποχρώσεις εκείνης της θύελλας που είχε καλύψει τη ζωή της Ελλάδας την εποχή του Εμφυλίου πολέμου.

Όταν μετά τριάντα χρόνια και πάηι στο Παρίσι ο Θεοδωράκης ετοιμάζεται να δώσει την τελική φόρμα στη Συμφωνία του, την ανθρωπότητα απειλούν ξανά τα σύννεφα ενός πολέμου και μάηιστα πυρηνικού. Τότε προσθέτει το Τραγούδι της Γης που το εμπιστεύεται συμβολικά στις φωνές των παιδιών. Ακολουθούν οι βρυκηθμοί του επερχόμενου πολέμου.

Στο finale σαν να θέηει να εξορκίσει το κακό, ο Θεοδωράκης χρησιμοποιεί το τελευταίο μέρος από τη Σούτα αρ. 1, που βασίζεται σε μοτίβα εμπνευσμένα από την μουσική της ιδιαίτερης πατρίδας του, της Κρήτης, που είναι φυσικό να συμβολίζουν μέσα του την ίδια τη Ζωή. Προς το τέλος αυτού του μέρους ο συνθέτης εμφανίζει μια βυζαντινή μελωδία με τρόπο καθαρά θριαμβευτικό, σαν να θέηει να μας πει ότι το αντίδοτο του Πολέμου και της Άρνησης δεν βρίσκεται μόνο μέσα στη Χαρά του Χορού αήηά και μέσα στην Παράδοση που μας βοηθά να παραμείνουμε δυνατοί.

Όηως στο τέλος της Τραγωδίας, έτσι κι εδώ ο συνθέτης στο τελικό τέλος του έργου καταφεύγει σε μια μουσική Έξοδο ενός φανταστικού Χορού.

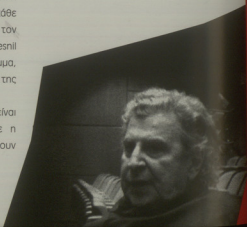
Η πρώτη παρισινή περίοδος

Η πρώτη παρισινή περίοδος της μουσικής του Μίκη Θεοδωράκη (1955-60) είναι βασικά συμφωνική. Συγχρόνως αποδεικνύει πόσο η ανάγκη του για μουσική έκφραση είναι συνδεδεμένη άρρηκτα με τις ξεχωριστές βιωματικές του εμπειρίες. Ο Θεοδωράκης νιώθει την ανάγκη να εκφράζεται μουσικώς στον ίδιο βαθμό που ενδιαφέρεται να βιώνει οσκηρωτικά, απόλυτα και ακέραια τα ιστορικά γεγονότα που διαμορφώνουν τον ίδιο μαζί με τους άλλους. Η βασική του κοινωνική θεωρία και αντίληψη, επηρεασμένη από την κλασική Αθήνα, βάζει το χρέος του Πολίτη στην πρώτη σειρά των ηθικών αξιών. Τι προηγείται της διαμονής του στο Παρίσι; Ο Εμφύλιος πόλεμος (1945-49) με αποκορύφωμα για τον ίδιο τις εμπειρίες του στη Μακρόνησο, το νησί του θανάτου. Τα χρόνια 1950 έως 1954 είναι χρόνια προσαρμογής στη νέα πραγματικότητα. Μετά τη στρατιωτική του θητεία (1950-52) εγκαθίσταται στην Αθήνα με βασική του επιδίωξη την επιβίωση. Στα 1953 παντρεύονται με την Μυρτώ. Τότε οσκηθρώνει την Πρώτη Συμφωνία και συνθέτει την Ελληνική Αποκριά (Carneval). Ουσιαστικά στο Παρίσι μένει για πρώτη φορά μόνος με τον εαυτό του, διότι έχοντας εξασφαλίσει μια υποτροφία μπορεί να δοθεί ολόψυχα στην αγαπημένη του μουσική σύνθεση. Η Μυρτώ εργάζεται σ' ένα νοσοκομείο σαν γιατρός. Έτσι φεύγει κάθε πρωί και γυρίζει το απόγευμα. Μπορούμε λοιπόν να τον φανταστούμε στο μικρό διαμέρισμα της Penhievre και Mironesnil καθισμένο μπροστά στο γραφείο με τα αδειανά πεντάγραμμα, ενώπιος ενώπιω για πρώτη φορά ύστερα από τις φοβερές μέρες της δοκιμασίας.

Εδώ θα πρέπει να θυμίσουμε ότι η υγεία του εξασκοιουθεί να είναι κλονισμένη. Οι επιληπτικές κρίσεις που του κληροδότησε η Μακρόνησος τον συγκλονίζουν σε τακτά διαστήματα και τον κάνουν ανίκανο να εργαστεί πολλές μέρες.

Είναι δε χαρακτηριστικό ότι οι κρίσεις αυτές κόπηκαν με το μαχαίρι μετά τη σύνθεση του Επιτάφιου στα 1958! Τι σημαίνει όμως αυτό; Σημαίνει ότι είχε τελειώσει πλέον το ταξίδι μέσα στη νύχτα και ότι άρχιζε μια νέα περίοδος - η φωτεινή - της έντεχνης λαϊκής μουσικής με τους κύκλους τραγουδιών και τα λαϊκά ορατόρια.

Ο Θεοδωράκης αναπνέει και ζει με τη Μουσική, που είναι γι' αυτόν η κύρια θα λέγαμε βιωματική ανάγκη. Έτσι τα βιώματα που έπρεπε να εκφράσει με τη μουσική στην Παρισινή περίοδο ήταν βασικά οι θαμμένες μέσα του συγκλονιστικές εμπειρίες της Μακρόνησου. Ο ίδιος δεν είπε άλλωστε, ότι από το νησί αυτό βγήκε διαφορετικός από εκείνον που μπήκε; Τι είναι αυτό άραγε που τον άλλαξε τόσο ριζικά;

Τα φαντάσματα της Μακρονήσου

Στη Μακρονήσο εφόρμαζαν κάθε είδους σωματικού και ψυχικού μαρτυρίου. Τόσο ομαδικού όσο και ατομικού. Χτυπούσαν ξύλα βανάτου τα θύματα τους φτάνοντας στο ακρότατο σημείο να τα θάβουν ζωντανά αφήνοντας μόνο το κεφάλι τους έξω. Βορά στους ακράτατους αρουραίους. Μετά από ένα τέτοιο μαρτύριο είναι εύλογο η ψυχή του ανθρώπου να καταγκρεμίζεται στα τάρταρα του σπυνοειδήτου, εκεί που κατοικούν εφιάλτες και τέρατα. Ο ψυχικός πόνος, η απόγνωση και η απελπισία έχουν φτάσει στο ζενίθ. Δεν υπάρχει ανθρώπινο όριο αντοχής από κει και πέρα. Από κει και πέρα η φωνή γίνεται μουγκρητό και κραυγή. Από κει και πέρα ο ήχος γίνεται κλαγγή ροπάλλου και μυκηθμοί ζώων.

Όλα αυτά τα οδυνηρά φαντάσματα ενός παρελθόντος νιωπού στη σάρκα και στη μνήμη, πολιοκοούν τον έλληνα συνθέτη στη μοναξιά του δωματίου του στα Παρίσι. Κι αυτός με τον ίδιο τρόπο που τα εβίωσε, καλείται τώρα να τα μεταυσιώσει σε αισθητικά δημιουργήματα με τον μόνο τρόπο με τον οποίο τον προίκισε η φύση: τη Μουσική.

Να λοιπόν γιατί κατ' αρχήν επέλεξε τη συμφωνική μορφή και το συμφωνικό ήχο για να εκφράσει αυτόν τον απόλυτα τραγικό και κάποτε αποστράγγιο κόσμο που τον έπνιγε κυριολεκτικά εκείνη τη συγκεκριμένη εποχή. Γιατί μόνο με τις ηχητικές και τεχνικές δυνατότητες που προσφέρει η συμφωνική ορχήστρα θα μπορούσε να εκφράσει τον εφιάλτη της Μακρονήσου που εξακολουθούσε να τον κουβαλά μέσα του και να τον βασανίζει...

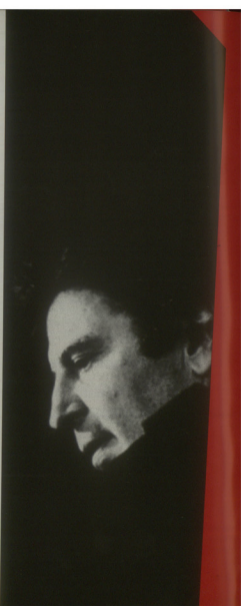
Θα πρέπει μάλιστα να φανταστούμε πως η απόσταση του Χώρου και του Χρόνου γιγντώνων μέσα του τα σταιβαγμένα συναισθήματα του πόνου και της διαμαρτυρίας κάνοντας ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη να τα ξερκίσει μια για πάντα, ώστε να λιτρωθεί. Και όπως ξέρουμε, για τον Θεοδωράκη ένας μόνο τρόπος υπάρχει: η Μουσική.

Και όποιος επιχειρήσει να αναλύσει τα έργα του και ειδικά τα έργα αυτής της περιόδου με τις συνήθεις ακοηστικές μεθόδους, θα πέσει έξω. Όπως στην περίοδο 1960-1980 εξέφρασε με το τραγούδι τα αναγεννησιακά οράματα αυτής της συγκεκριμένης ιστορικής περιόδου, έτσι και τώρα επιλέγει τη συμφωνική μορφή για να εκφράσει την κόληση. Είχε δικαίωμα άραγε να το πράξει; θεωρώ ότι μόνο το αποτέλεσμα μετρά. Δηλαδή εάν αυτή η απόπειση των συγκεκριμένων συναισθημάτων και ιδεών κατόρθωσαν να περάσουν στη σφαίρα της αισθητικής αποτύπωσης μέσω των συγκεκριμένων έργων.

Η προσωπική έκφραση του συνθέτη

Αντίθετα εμείς θα λέγαμε ότι το κλειδί για την κατανόηση τους βρίσκεται αποκλειστικά στη βιωματική ανάγκη του συνθέτη, σωματική, ψυχική, πνευματική, να εκφράσει όσο γίνεται πιο πιστά ένα εντελώς ξεχωριστό, εντελώς προσωπικό εσωτερικό κόσμο, όπως εντελώς ξεχωριστές και πρωτόγνωρες ήσαν και οι εμπειρίες που τον σημάδεψαν.

Και δεν θα διατάζαμε να χαρακτηρίσουμε την παριανή του περίοδο ως αντιμακρόνησο. Πράγματι κάτω από αυτό το πρίσμα όλη φαίνονται πεντακάθαρα. Τον θεοδωράκη δεν τον ενδιαφέρουν ούτε οι τεχνικές ούτε οι σχολές, ούτε ο συνήθης περίγυρος του συμφωνικού γίγνεσθαι. Και όποιος επιχειρήσει να αναλύσει τα έργα του και ειδικά τα έργα αυτής της περιόδου με τις συνήθεις σχολαστικές μεθόδους, θα πέσει έξω. Όπως στην περίοδο 1960-1980 εξέφρασε με το τραγούδι τα αναγεννησιακά οράματα αυτής της συγκεκριμένης ιστορικής περιόδου, έτσι και τώρα επιλέγει τη συμφωνική μορφή για να εκφράσει την κόλαση. Είχε δικαίωμα άραγε να το πράξει; Θεωρώ ότι μόνο το αποτέλεσμα μετρά. Δηλαδή εάν αυτή η αποτύπωση των συγκεκριμένων συναισθημάτων και ιδεών κατόρθωσαν να περάσουν στη σφαίρα της αισθητικής αποτύπωσης μέσω των συγκεκριμένων έργων.

Η λύτρωση της ψυχής από τους δαίμονες

Η Πρώτη του Συμφωνία αποτελεί τον προάγγελο της παριανής περιόδου. Ιδιαίτερα το Πρώτο Μέρος. Και πώς να μην είναι, αφού είναι ένα έργο που άρχισε να το σχεδιάζει στην Ικαρία (1948) και στη συνέχεια μέσα στην ίδια τη Μακρόνησο (1949), για να το ολοκληρώσει στα Χανιά και στην Αθήνα.

Στο Πρώτο Μέρος της Συμφωνίας ο Θεοδωράκης πετυχαίνει να δημιουργήσει τον σωστό κόσμο του παράλογου με την χρήση μιας πυκνής αντιστικτικής γραφής, που τους μυκηθμούς της πολλαπλασιάζει η τοξική ενορχήστρωση. Δεν παύει όμως η Πρώτη Συμφωνία να εντάσσεται στον συμφωνικό κόσμο εκείνης της ιστορικής περιόδου και ειδικά πλάι στα έργα με τις μεγάλες φόρμες.

Αντίθετα κατά την παριανή περίοδο που την εγκαινιάζει με τις τρεις Σουίτες για ορχήστρα, επικειρεί να προχωρήσει στην αναζήτηση καινούριων τεχνικών μέσων που θα τον βοηθήσουν να βρει το αντίστοιχο ηχητικό χρώμα που να συνταυριάζει και να εκφράζει πιστά τα ιδιαίτερα συναισθήματα και ιδέες που τον διακατέχουν. Κι αυτό το ιδιαίτερο ηχητικό χρώμα, του το εξασφαλίζει η «τετραορχική» τεχνική. Τώρα είναι ελεύθερος να προχωρήσει, προκειμένου να προσφέρει διέξοδο και στις πιο απόκρυφες γωνιές της τραυματισμένης ευαισθησίας του. Δεν βρίσκει άλλο παράδειγμα τόσο κοντινό όσο το παράδειγμα του Γκόγια που δείχνει ότι δεν τον απασχολούσε τίποτε άλλο παρά μόνο το πώς θα βγάιει από μέσα του τους δαίμονες που γέννησαν στην ψυχή του οι τραγικές ιστορικές εμπειρίες που βίωσε ο λαός του και μαζί με τον λαό κι αυτός ο ίδιος.

Στη Σουίτα αρ.1 για πιάνο και ορχήστρα (1955) στο τρίτο μέρος υπάρχει το πρώτο δείγμα γραφής.

Μόνο εάν κλείσουμε τα μάτια και μεταφερθούμε νοερά στο εφιαλτικό τοπίο της Μακρονήσου, αυτόν τον βράχο τον περικυκλωμένο με τα σύρματα και πιο ήρα με τα κύματα, τον απόκοσμο, τον ανάνθρωπο, που τον συγκλονίζουν κραυγές ανθρώπων, σαν κραυγές ζώων που τα οδηγούν στο σφαγείο και τα σφάζουν. Τότε που σταματάει κάθε ελπίδα και ο δεσμώτης βυθίζεται στο χάος της απελπισίας, μόνο αυτός και ο δήμιος, αυτός και ο άνεμος, αυτός και η νύχτα, αυτός και η δόξα, ο πόνος, το απόλυτο τίποτα.

Με ποιες μελωδίες, ρυθμούς, αρμονίες, κόντραπούντα και ενορχήστρωση μπορεί να αποτυπωθεί αυτή η νέα σιλλογοική και συγκρότως απόλυτα μοναχική σταύρωση του ανθρώπου, μόνο και μόνο γιατί προσπαθεί να παραμεινει άνθρωπος. Την απόντηση θα την βρει κανείς στα έργα εκείνης της περιόδου. Είναι ένας ήνακας καθαρά εφιαλτικός αλλά συγκρότως πραγματικός, ανθρώπινος που η αποθανάτιση του αποτελεί χρέος ιερό, ειδικά για όσους το έζησαν και επέζησαν.

Αστέρας Κούτσικος

14
μαρτίου 2003 >>>

παρασκευή | μέγαρο μουσικής θεσσαλονίκης | 21:00

Karolos Trikolides conductor
Tatiana Papageorgiou piano
Children Chorus of Neo Odion-Thessaloniki
Maria Meligopoulou chorus conductor

M. Lapidakis

"...Let me compose serenity..." for electronics and symphony orchestra (1) **DURATION 12'**

F. Mendelssohn-Bartholdy

Piano concerto no. 2 for piano and orchestra in d-minor, Op. 40 (1) **DURATION 25'**

I. Allegro appassionato, II. Adagio molto sostenuto, III. Presto scherzando

M. Theodorakis

Symphony no. 2 for piano, children chorus and orchestra (The earth song) (1) **DURATION 70'**

I. Andante, II. Presto, III. Andante, IV. Presto

ENGLISH PAGE

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

21 **μαρτίου 2003** >>>

παρασκευή | μέγαρο μουσικής θεσσαλονίκης | 21:00

Horia Andreescu δ'ντης ορχήστρας
Alexandru Morosanu βιολοντσέλο

L. Boccherini

*Κοντσέρτο αρ.10 για βιολοντσέλο και αρχήστρα,
σε ρε μείζονα, έργο 34, Γε.483*

G. Mahler

Συμφωνία αρ.1 σε ρε μείζονα

Το κλαρινέτο

Με πρόγονο το μεσαιωνικό chalumeau, το κλαρινέτο δέχεται τις πρώτες βελτιώσεις του κατά τον 18^ο αιώνα.

Επειδή σ' αυτή την εποχή ο ήχος του ήταν ακόμη σκληρός και έμοιαζε μ' εκείνον της τρομπέτας ονομάστηκε clarinetto (= μικρή τρομπέτα), η οποία στα ιταλικά λέγεται clarino.

Στο επιστόμιο του κλαρινέτου τοποθετείται ένα απλό καλάνι, ενώ στην κάτω άκρη του κυρίως κυλινδρικού σωλήνα προστίθεται μία κωνική χοάνη.

Οι αποφασιστικές βελτιώσεις, όπως προσθήκη κλειδιών, του Ι. Μύλλερ (1786-1854) προσφέρουν μεγάλη ευκινησία στο παίξιμο, κι έτσι μπορεί να αγαθάβει ακόμη και σοφιστικές υποχρεώσεις.

Ο πρώτος συνθέτης που τα εκμεταλλεύεται αυτά στην ορχήστρα είναι ο Μπερλιόζ στη Φανταστική Συμφωνία.

Το 1842 ο καθηγητής κλαρινέτου του Ωδείου των Παρισίων, ο Ε. Κλόζε κατασκευάζει μαζί με την εταιρία Buffet έναν τύπο, στο οποίο εφαρμόζει τις αρχές του συστήματος για το φλάουτο του Boehm.

Το κλαρινέτο είναι όργανο μεταφοράς, που σημαίνει ότι δεν ηχεί ακριβώς στο ύψος που γράφεται στην παρτίτούρα, αλλά ανάλογα με το βασικό κούρδισμα του ίδιου του οργάνου.

Τα πιο διαδεδομένα είναι το κλαρινέτο

σε **B** και σε **Bb**.

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'.....	20, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ.....	12, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ.....	9, 00 €

ΜΕΙΩΜΕΝΟ - ΟΜΑΔΙΚΟ *

ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ.....	9, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ.....	6, 00 €

*ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Μειωμένο εισιτήριο δικαιούνται μαθητές,
φοιτητές, σπουδαστές ωδείων
και εκπαιδευτικοί

ΟΜΑΔΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό)
ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων
κατόπι συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Τιμές συνδρομών 2003 [-25%]

11 συναυλίες [Ιανουάριος - Απρίλιος]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'.....	150, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ.....	95, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ.....	70, 00 €

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Για όλες τις ζώνες.....45, 00 €

6 συναυλίες [Μάιος - Ιούνιος]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'.....	90, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ.....	50, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ.....	40, 00 €

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Για όλες τις ζώνες.....25, 00 €

ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

καθώς και ένας συνοδός τους
δικαιούνται μειωμένου εισιτηρίου

Πληροφορίες για Εισιτήρια και συνδρομές στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),
Δευτέρα έως Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00 και Παρασκευή 10:00 - 13:00
και το απόγευμα της συναυλίας στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
(Ταμείο Κ.Ο.Θ. 19:00 - 21:00)

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Α΄ ΒΙΘΛΙΑ
Εξάρχοντες
Σίμος Πάππος
Δημήτρης Χαυδάκης

Κορυφαίοι Α΄
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πατριάρχουλος
Θεόδωρος Παπαλιάδης

Τιττί
Κρωτάλλης Αρχαντής
Εύη Δελγιανοπούλου
Μαρία Δρούσιου
Γιώργος Καναλιός
Ευαγγελία Παπαδημητριάδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκριτα Παππά
Μαρία Σουτσεφ
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Τσιλοκούλη
Γιώργος Γαρυφαλλός
Εκτωρ Λαμπάς
Αναστασία Μιχαήλ
Νίκος Τσανοκάς

Β΄ ΒΙΘΛΙΑ
Κορυφαίοι Α΄
Ντάρια Κάτσιου
Ανθή Τζιμα

Κορυφαίοι Β΄
Νικόλαος Αρχαντής
Αλέκτος Τζαφέρης

Τιττί
Ελευθέριος Αδαμπίδουλος
Ιζαβέλλα Βαπή
Μαρία Εκλεκτού
Αθανάσιος Θεοδώριδης
Ευαγγελία Κουζώφ
Καλλιόπη Μικιράκη
Δέσποινα Παπαστεργίου
Μίρης Παπαδάς
Μαρία Σαχαράνου
Ξένη Λουκάου
Παράσχος Τρινακούδης

ΒΙΘΛΕΣ
Κορυφαίοι Α΄
Νεακλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Lutz Kulte

Κορυφαίοι Β΄
Αλεξάνδρος Βάλταη
Ατιανής Παρίγης

Τιττί
Χρήστος Βλάχος
Δημήτρης Δελρινόπουλος
Θαλέτα Θεοδωρίδου
Κατερίνα Μητροπούλου
Ευρήνη Παράλινα
Φελίσινα Πάνια
Ραζα Τεζάρν
Παύλος Μεταξάς
Δημοσθένης Φιτωπάδης

ΒΙΘΛΟΝΤΣΕΛΑ
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Πάτρης
Βασίλης Σαΐτης
Δημήτρι Γκουντινθ

Κορυφαίοι Β΄
Ρένος Μπολάτης
Ανίστολης Χαυδάκης

Τιττί
Χρήστος Γρίμπος
Βίκτωρ Δαβάρης
Ανθή Κονταγιαννάκη
Γεώργιος Μιχαηλίδης
Δημήτρης Πολυζουΐδης
Πάνος Σέτρος
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτου
Ζόραν Στεγιός
Ίλινα Νάκα-Φερνάνς

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλαϊσική

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ
Βασίλης Σαγαρός - Αντώνης Ευσταθίου

ΒΟΗΘΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΝ
Πέτρος Γιάννης

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ
Κορυφαίοι Α΄
Γεώργιος Γρόλιτσας
Χαράλομπος Χαυδάκης

Κορυφαίοι Β΄
Ιωάννης Χατζής

Τιττί
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλαϊσική
Ευρήνη Παυτίδου
Άγαπη Παθελνέκη
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Μιχάλης Σαμουτζής

ΦΑΛΑΟΥΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Νίκος Δραμπαλούος
Πέτρος Σουσαμάνουλος

Κορυφαίοι Β΄
Ιωάννης Ασιατσγκας
Γεώργιος Κωνσταντίνος
Ίλιε Μπακοβί
Μάλαμα Χατζή

Τιττί
Νίκος Κουκίης

ΟΜΠΟΡΕ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλλιπιδής
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄
Νικόλαος Καλοεζίδης
Βλάντιμ Γκάνεβ
Κωνσταντίνος Κοσιώτης

Τιττί
Θωμάς Μητρίτσικης

ΚΑΡΑΙΝΕΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Χρήστος Γρανουλής
Κοσμάς Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β΄
Πάλλα Σιμβ-Διαμαντή
Αλεξάνδρος Σταυρίδης
Θήντιου Καπέσκου

Τιττί
Βασίλης Καρατζόβος

ΦΑΚΟΚΑΤΑ
Κορυφαίοι Α΄
Βασίλης Σαράγκας
Γιώργος Παλιός

Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Βαράκας
Μαρία Πουλιούδη

Τιττί
Μελίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΙΑ
Κορυφαίοι Α΄
Εμμανουήλ Ιερωνίμης
Τριανός Ελευθεριάδης
Christian Beetselmans
Κωνσταντίνος Ισπράτις

Κορυφαίοι Β΄
Βασίλης Βροδάκης
Παντελής Φεζύ

Τιττί
Νίκος Δραγαμάνιδης

Αν. Καλλιτεχνικός Διευθυντής □
Μίκης Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός □
Κάρολος Τρικολίδης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ
Κορυφαίοι Α΄
Σίμος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέστορας

Κορυφαίοι Β΄
Νίκος Μπαχαρίδης

Τιττί
Δημήτρης Κουρατζίνος
Ιωάννης Σισμανίδης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Κορυφαίοι Α΄
Φίλιππος Στεφανιάδης
Γιώργος Κοκοράκος
Αθανάσιος Νινιώς

Κορυφαίοι Β΄
Φωτὸς Δρόσος
Δημήτρης Νέστορας
Λουκάς Παρθένος

Τιττί
Βαγγέλης Μπαλιός

ΤΟΜΠΑ
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Τρινακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Βίττες
Βλάντιμ Αρανασέφ

ΚΡΟΥΣΤΑ
Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Κανής

Τιττί
Ελευθέριος Αγγαρηλάκης
Ντίλια Μιχαηλίδου

ΒΙΑΝΟ
Μαρίλινα Λυκοπούλου

ΑΡΠΑ
Κατερίνα Κίτσου

*Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. - μόνιμοι και έκτακτοι - αναφέρονται με κεφαλαϊκή σειρά

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

■ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ. - Μίκης Μιχαηλίδης
✉ michaelides@tssο.gr

■ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ
Δ/ΝΣΗΣ - Φίλιππος Χατζηνάσιου
☎ 2310 589160
✉ philh@tssο.gr

■ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ - Βαγγέλης Γιοσημακόπουλος
Μαρία Νιμηή
Νίκος Κυριακού
☎ 2310 589163
✉ info@tssο.gr

■ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ - Στεφανία Γιάντση
☎ 2310 589157
- Μανώλης Αδάμος
☎ 2310 589159
✉ economics@tssο.gr

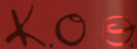
■ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ/
ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ - Λίνα Μυλωνάκη
☎ 2310 589156
✉ press@tssο.gr
✉ library@tssο.gr

■ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΙΣ - Πηνελόπη Σερδάρη
☎ 2310 589158
✉ artistic-dep@tssο.gr

■ ΤΑΜΙΑΣ - Έλενα Παράσκου
☎ 2310 236990

FAX Κ.Ο.Θ. 2310 604854

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών,
Κολλοκατρώνη 21,
564 30 Σταυρούπολη,
Θεσσαλονίκη

TAMEIO K.O.O.

Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών,
Εθνικής Αμύνης 2,
546 22 Θεσσαλονίκη

www.tssso.gr - υπό κατασκευή

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμά
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση
και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Λ3

Χ.Ο.Θ.

"Η μουσική

είναι

η φωνή

των αγγέλων."

Thomas Carlyle, 1795-1881

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

as the ambassador
of excellence the ambassador
Αγγελιοφόρος

FM

100

FM

100

FM 100.5
as the ambassador

Εταιρεία Έκδοσης
Εφημερίδων
ΚΑΡΑΪΩΤΗ

Optima
design by visual communication

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΡΑΪΩΤΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΡΑΪΩΤΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΡΑΪΩΤΗ

ΚΑΡΑΪΩΤΗ

ΑΡΧΕΙΟ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ